

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 3 sierpnia 2016 r.

Poz. 2754

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.137.2016 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 19 lipca 2016 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 446) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz.U. z 2016 r., poz. 778),

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XV/153/16 Rady Gminy Korczyna z dnia 10 czerwca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Korczyna „Korczyna 6” – etap III.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XV/153/16 Rady Gminy Korczyna z dnia 10 czerwca 2016 r. uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Korczyna „Korczyna 6” – etap III.

Wskazać należy, że uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest wyrazem tzw. władztwa planistycznego, które posiada gmina. Bezspornym jest, że gmina w zakresie władczego przeznaczenia i określenia warunków zagospodarowania terenów posiada samodzielność. Potwierdzają to przepisy art. 164 ust. 1 i ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przypisujący do zadań własnych gminy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w szczególności poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Oczywistym również jest – co wielokrotnie podkreślano w judykaturze – że władztwo planistyczne gminy nie jest absolutne a granice tego władztwa wyznaczają ograniczenia określone w ustawach, w tym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w szczególności dotyczące zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wszelkie czynności gminy, także o charakterze publicznoprawnym, muszą odznaczać się legalnością, gdyż gmina jest obowiązana działać zgodnie z prawem.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 u.p.z.p., podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Wskazanie w powyższym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzi do wniosku, że przepis ten stanowi lex specialis wobec art. 91 ust. 1 u.s.g., zgodnie z którym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Oznacza to, że rozstrzygnięcia nadzorcze wojewody albo orzeczenie sądu administracyjnego stwierdzające nieważność uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wydawane w przypadku zajścia co najmniej jednej z podstaw nieważności wymienionych w art. 28 ust. 1 u.p.z.p. Przepis z art. 28 ust. 1 u.p.z.p., ustanawia zatem dwie przesłanki zgodności z prawem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego: materialnoprawną – uwzględnienie zasad sporządzania planu; formalnoprawną – zachowanie procedury sporządzania planu oraz właściwości organów w tym zakresie (tak NSA w wyroku z dnia 11 września 2008 r. II OSK 215/08).

W przedmiotowej uchwale stwierdzono nieprawidłowości dotyczące niewłaściwego określenia w § 15 ust. 1 przeznaczenia terenu pod zabudowę o charakterze zagrodowym i zabudowę mieszkaniową jednorodziną, gdyż stanowią one wykluczające się wzajemnie przeznaczenia. Tereny pod budynkami wchodzącymi w skład

zabudowy zagrodowej są gruntami rolnymi, natomiast grunty rolne przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wymagają uzyskania wyłączenia z produkcji rolnej. Ponadto, dla wskazanych w § 15 terenów, dopuszczono produkcję związaną z przetwórstwem rolnym oraz zwiększenie maksymalnej wysokości zabudowy w dostosowaniu do gabarytów sprzętu rolniczego, które w żaden sposób nie są związane i nie uzupełniają zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Co więcej, w uchwale w definicji zabudowy o charakterze zagrodowym, wskazano, iż ze względu na swój charakter może ona powodować uciążliwości związane z prowadzoną działalnością rolno-gospodarczą. Zatem ustalenia uchwały jak i definicja zabudowy o charakterze zagrodowym wyraźnie wskazują na odmienny charakter zabudowy obu terenów, ponadto zabudowa o charakterze zagrodowym może powodować uciążliwości niespotykane w terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. Są to więc tereny, które wzajemnie się wykluczają i są ze sobą sprzeczne. Należy również zauważyć, iż Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Korczyna dla wskazanego terenu daje możliwość wyboru przeznaczenia terenu pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną lub zabudowę zagrodową, natomiast w planie przeznaczenie winno zostać jednoznacznie doprecyzowane, gdyż tak pozostawione skutkowałoby realizacją na jednym terenie zabudowy istotnie się od siebie różniącej, zarówno pod względem gabarytów jak i samego charakteru zabudowy.

Podtrzymać należy również uwagę dotyczącą wyznaczonej na rysunku planu (część 2), stanowiącym załącznik Nr 1 do przedmiotowej uchwały, w granicach terenu oznaczonego symbolem 1.ZR.23, linii rozgraniczającej tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, gdyż faktycznie łączy ona teren drogi publicznej, oznaczonej symbolem KDD.19 z terenem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonym symbolem MN.92, a nie rozgranicza terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania wyznaczonych w planie.

W związku z uwagami, poruszonymi we wcześniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewody, Wójt Gminy Korczyna, wprowadził poprawki do projektu planu m.in. w zakresie określenia dostępu komunikacyjnego dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonych na rysunku planu symbolami MN oraz dla zabudowy zagrodowej dopuszczanej w terenach zieleni nieurządzonej, oznaczonych symbolami 1.ZR. Niemniej jednak wprowadzone w § 5 ust. 5 i § 22 ust. 5 zasady dostępu do drogi publicznej budzą wątpliwości, gdyż niezrozumiałe jest ich ustalenie „w terenach sąsiednich”. Mając na uwadze, iż w planie miejscowym teren wyznaczony jest przez linie rozgraniczające, ustalenie zasad dostępu komunikacyjnego poprzez dojazdy niewydzielone na rysunku planu w „terenach sąsiednich” jest niewłaściwe. Poza tym zauważa się, iż w granicach terenów, oznaczonych symbolami 1.ZR dopuszczono jedynie dojścia i dojazdy związane z podstawowym przeznaczeniem terenu, czyli zielonymi użytkami rolnymi i obudową biologiczną cieków oraz istniejącą na tym terenie zabudową. W ustaleniach planu nie wskazano więc możliwości dostępu poprzez ten teren, dla terenu oznaczonego symbolem MN.92, do drogi publicznej. Zatem w dalszym ciągu, teren oznaczony symbolem MN.92 nie ma zapewnionego dostępu do drogi publicznej.

Ponadto, do przedmiotowej uchwały wnosi się następujące uwagi:

- 1) zauważa się, iż ustalenia uchwały nie spełniają wszystkich wymagań określonych w kierunkach Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Korczyna:
  - a) teren oznaczony w niniejszym planie symbolem MN.229 został przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną; niemniej jednak teren ten znajduje się w wyznaczonym w Studium, terenie rolniczym oznaczonym symbolem 2R, dla którego brak jest dopuszczenia lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, a jedyną dopuszczoną zabudową jest istniejąca zabudowa zagrodowa będąca również terenem rolnym; przeznaczenie tego terenu w planie pod zabudowę mieszkaniową jest sprzeczne z kierunkiem wyznaczonym w Studium,
  - b) dla terenów zabudowy mieszkaniowo - usługowej, oznaczonych w niniejszym planie symbolem MN.U., w § 6 uchwały ustalono m.in. maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy, maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy oraz maksymalną wysokość zabudowy; wskaźniki te zostały zróżnicowane dla poszczególnych terenów MN.U., np. dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem MN.U.78, powyższe wskaźniki kolejno wynoszą: 1,0, 50%, 12m; niemniej jednak przedmiotowy teren położony jest w terenie oznaczonym w Studium symbolem 2MN, dla którego Studium określa maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy na poziomie 0,8, maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy na poziomie 40% oraz wysokość budynków mieszkalnych i usługowych do 10m; co więcej w Studium tereny oznaczone symbolem 2MN wskazane są pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem usług, tymczasem w ustaleniach planu brak jest ograniczenia zakresu realizacji usług dla terenów oznaczonych w planie symbolem MN.U., a położonych w Studium w terenie oznaczonym

- symbolem 2MN; zatem ustalona w Studium wiodąca funkcja przeznaczenia terenu pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną może zostać zdominowana przez zabudowę i funkcję usługową (funkcję dopuszczoną); ponadto dla terenów MN.U dopuszczono w planie obiekty drobnej wytwórczości; niemniej jednak Studium dla terenów oznaczonych w planie symbolem MN.U., a położonych w Studium w terenie oznaczonym symbolem 1MNU i 2MN nie przewiduje takiego dopuszczenia,
- c) część terenów zabudowy mieszkaniowo – usługowej (np. teren oznaczony na rysunku planu symbolem MN.U.74, MN.U.77) z podstawowym przeznaczeniem pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługi komercyjne położona jest w wyznaczonym w Studium, terenie usług oznaczonym symbolem 2U, dla którego dopuszczono jedynie wydzielenie funkcji mieszkaniowych w obiektach usługowych; zatem przeznaczenie tego terenu w planie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną jest sprzeczne z kierunkiem wyznaczonym w Studium; ponadto dla terenów oznaczonych w planie symbolem MN.U., a położonych w Studium w terenie oznaczonym symbolem 2U nie zostały zachowane w planie, wyznaczone w Studium wskaźniki dotyczące miejsc parkingowych,
- d) dla terenu usług kultu religijnego, oznaczonego w planie symbolem 1.UKs.6 dopuszczono funkcję mieszkaniową ściśle związaną z podstawowym przeznaczeniem terenu; niemniej jednak Studium dopuszcza dla wskazanego terenu taką funkcję, ale tylko i wyłącznie w obiektach usługowych, co w planie nie zostało doprecyzowane; ponadto w ustaleniach planu dotyczących maksymalnej wysokości zabudowy dla wskazanych terenów mowa jest o budynkach mieszkaniowych, zatem wskazano, iż funkcja mieszkaniowa zostanie zlokalizowana w odrębnych budynkach, co jest niezgodne z ustaleniami Studium jak i dopuszczeniem w planie dla tego terenu jedynie funkcji mieszkaniowej,
- e) część terenów zabudowy zagrodowej (np. teren oznaczony na rysunku planu symbolem RM.4, RM.8, RM.13) położona jest w wyznaczonym w Studium, terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonym symbolem 2MN, dla którego brak jest dopuszczenia zabudowy zagrodowej; zatem przeznaczenie tych terenów w planie pod zabudowę o charakterze zagrodowym jest sprzeczne z kierunkiem wyznaczonym w Studium; ponadto dla tych terenów (oznaczonych w planie symbolem RM., a położonych w Studium w terenie oznaczonym symbolem 2MN) nie zostały zachowane w planie, wyznaczone w Studium wskaźniki dotyczące maksymalnej wysokości zabudowy budynków gospodarczych i garażowych; Studium nie dopuszcza dla nich również odstępstwa w zakresie zmiany ustalonej maksymalnej wysokości zabudowy w przypadku dostosowania ich do gabarytu sprzętu rolniczego,
- f) dla terenów zabudowy o charakterze zagrodowym, oznaczonych na rysunku planu symbolami RMN dopuszczono produkcję związaną z przetwórstwem rolnym; niemniej jednak Studium dla wskazanych terenów nie przewiduje takiego dopuszczenia,
- g) teren oznaczony w niniejszym planie symbolem RMN.28 został przeznaczony pod zabudowę o charakterze zagrodowym z dopuszczeniem produkcji związanej z przetwórstwem rolnym; niemniej jednak teren ten znajduje się w wyznaczonym w Studium, terenie zabudowy mieszkaniowo - usługowej, oznaczonym symbolem 1MNU, dla którego brak jest dopuszczenia zabudowy zagrodowej oraz produkcji związanej z przetwórstwem rolnym; zatem przeznaczenie tego terenu w planie pod zabudowę o charakterze zagrodowym z dodatkowo dopuszczoną produkcją jest sprzeczne z kierunkiem wyznaczonym w Studium; podobnie uwaga odnosi się do terenów oznaczonych w planie symbolami RMN.21 i RMN.35, które w przeważającej części znajdują się w terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonych w Studium symbolem 2MN, dla których brak jest dopuszczenia zabudowy zagrodowej; ponadto dla przedmiotowych terenów nie zostały zachowane w planie, wyznaczone w Studium wskaźniki dotyczące maksymalnej wysokości zabudowy budynków gospodarczych i garażowych; Studium nie dopuszcza dla tych terenów również odstępstwa w zakresie zmiany ustalonej maksymalnej wysokości zabudowy w przypadku dostosowania ich do gabarytu sprzętu rolniczego,
- h) ponadto, zauważa się szereg niezgodności ze Studium, których nie można uznać za regulację granic obszarów kierunkowego rozwoju terenów zabudowy, które dopuszcza Studium; szczególne widoczne jest to w terenie rolniczym, oznaczonym w planie symbolem R.96, gdzie zlikwidowano teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczony w Studium symbolem 2MN oraz w terenie rolniczym, oznaczonym w planie symbolem R.71, gdzie z kolei zlikwidowano teren oznaczony w Studium 2RMN.

Powyższe uchybienia stanowią naruszenie art. 15 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2016 r., poz.778) i stanowią istotne naruszenie zasad sporządzania planu.

Dodatkowo do przedmiotowej uchwały wnoszę następujące uwagi:

- 1) zauważa się, iż dołączone do uchwały uzasadnienie, nie w pełni wyczerpuje wymogi art. 15 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. nie odnosi się do kwestii, o której mowa w art. 1 ust. 4 pkt 1, 3 i 4 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz nie przedstawia wpływu na finanse publiczne, w tym budżet gminy; ponadto zawiera błędne informacje, gdyż wskazuje m.in., iż ostatnia zmiana Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Korczyna została wprowadzona Uchwałą Nr V/34/15 Rady Gminy Korczyna z dnia 23 kwietnia 2015 r., gdy tymczasem ostatnia zmian została wprowadzona uchwałą Nr VI/51/15 z dnia 17 czerwca 2015 r.; ponadto stwierdzenie, iż, Gmina Korczyna nie posiada aktualnej oceny aktualności studium i planów miejscowych z uwagi na brak konieczności opracowania tego rodzaju dokumentu, jest niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa, gdyż zgodnie z art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt w celu oceny aktualności studium i planów miejscowych dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, co najmniej raz w czasie kadencji rady; jeżeli gmina nie wywiązała się z ustawowego obowiązku sporządzenia i przyjęcia oceny aktualności studium i planów miejscowych należy szczegółowo w uzasadnieniu wyjaśnić, od której kadencji Rady ma miejsce przedmiotowe zaniechanie; treść uzasadnienia stanowi bowiem źródło informacji o celowości i zasadności działań gminy w zakresie potrzeb dotyczących sporządzania planów miejscowych i zmian studium;
- 2) w rozstrzygnięciu Rady Gminy dotyczącym rozpatrzenia nieuwzględnionych uwag wniesionych do projektu planu, mowa jest o nieuwzględnieniu uwagi zawartej w punkcie 7 dla działek nr 1781/2 i 1782/1; niemniej jednak zauważa się, iż działka nr 1782/1 znajduje się w granicach opracowania niniejszego planu, w terenie rolniczym, oznaczonym symbolem R.90, zatem uwaga w zakresie wskazanej działki została uwzględniona, stąd jedynie uwaga w zakresie działki nr 1781/2 winna być rozpatrywana przez Radę Gminy jako nieuwzględniona;
- 3) w § 4 ust. 9 pkt 4 uchwały mowa jest o „ochronie”, nie wiadomo jednak na czym ta ochrona ma polegać; jest to pojęcie ujęte w sposób bardzo ogólny, wykraczający poza kompetencje rady gminy w zakresie ustalania w planach przeznaczenia terenów i zasad ich zagospodarowania;
- 4) dla terenów, objętych niniejszym planem nie określono wszystkich niezbędnych linii zabudowy (od granicy planu), wymaganych stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 4 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; nie ustalono więc w sposób jednoznaczny według jakich zasad będzie lokalizowana zabudowa; nadto na rysunku planu wrysowano linię zabudowy do granicy planu, co sugeruje możliwość zabudowy bezpośrednio przy granicy terenu, niemniej jednak z ustaleń planu dla poszczególnych terenów, nie wynika jednoznacznie takie ustalenie; powyższe uchybienia będą powodować trudności w korzystaniu z ustaleń planu, ponadto stanowią naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdyż spełnienie wymagań ustawowych polega w szczególności na formułowaniu ustaleń w sposób kompleksowo regulujący dane zagadnienie, nie jedynie częściowy, pozostawiający w zakresie zagadnień obowiązkowych w ustaleniach planu, obszary nieuregulowane;
- 5) w § 4 ust. 3 pkt 2 uchwały określono obiekty zabytkowe ujęte w ewidencji zabytków, które obejmuje się ochroną konserwatorską; niemniej jednak na rysunku planu, oprócz obiektów wymienionych w § 4 ust. 3 pkt 2 uchwały, wyznaczono dodatkowo obiekt oznaczony nr 31, o którym nie ma mowy w ustaleniach niniejszej uchwały;
- 6) w § 5 ust. 1 uchwały wyznaczono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, które oznaczono symbolami MN.77-MN.248; niemniej jednak zauważa się, iż dwukrotnie wymieniono teren oznaczony symbolem MN.209, brak jest natomiast terenu oznaczonego symbolem MN.219;
- 7) w uchwale kilkakrotnie mowa jest o dopuszczeniu lokalizacji obiektów p.n. „zadaszenia”, w przepisach prawa nie występuje jednak taki obiekt budowlany, a określenie to nie zostało wyjaśnione w uchwale;
- 8) brak jest przepisów końcowych, normujących sytuację obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Korczyna 5, uchwalonego uchwałą Nr X/60/07 Rady Gminy Korczyna

z dnia 4 grudnia 2007 r., którego ustalenia w granicach objętych niniejszym planem tracą moc; obowiązek przedmiotowych regulacji wynika z § 83 pkt 2 Zasad techniki prawodawczej;

- 9) w zakresie rysunku planu, zauważa się, iż występuje teren, który nie posiada symbolu; ponadto oznaczenia zastosowane w tekście uchwały w zakresie terenu usług kultu religijnego (UKs) nie są tożsame z oznaczeniami na samym rysunku planu i oznaczeniem legendy rysunku planu (UKS), co narusza § 8 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W dokumentacji prac planistycznych zauważa się, iż brak jest dokumentów, potwierdzających uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze, wszystkich gruntów rolnych klasy III, objętych niniejszym planem. Ponieważ obowiązek uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze wynika wprost z treści art. 17 pkt 6 lit. c ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2015 r., poz.909), a obowiązek tego udokumentowania wskazany jest w § 12 pkt 12 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, brak w tym zakresie istotnie narusza tryb sporządzania planu.

Ponadto, w dokumentacji prac planistycznych zauważa się, iż:

- 1) protokół z przeprowadzenia dyskusji publicznej nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami w dniu 12 maja 2016 r. zawiera błędną podstawę prawną – art. 17 pkt 10, a winno być art. 17 pkt 9;
- 2) ustalenia Prognozy Oddziaływania na Środowisko nie odpowiadają wyłożonej do publicznego wglądu i uchwalonej treści ustaleń planu, w związku z czym zawierają błędne informacje, gdyż wskazują m.in., iż niniejszy plan ustala zasady dotyczące dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku oraz wprowadza nakaz ochrony wielkości działek przed rozdrobnieniem; niemniej jednak w wyniku wprowadzonych korekt do projektu planu, powyższe ustalenia zostały usunięte;
- 3) brak jest uzasadnienia i podsumowania, sporządzonego stosownie do przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016 r., poz.353).

Zwrócić zatem należy uwagę, że uchwała w sposób istotny narusza zasady i tryb sporządzania planu, wobec powyższego ma zastosowanie przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 maja 2009 r., sygn.akt: II OSK 1778/08, wyraźnie podkreślił, że zarówno naruszenie „zasad sporządzania” jak i „trybu sporządzania” miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały w całości lub części. Tryb postępowania odnosi się do sekwencji czynności jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia studium, czy też planu miejscowego poczynwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium lub planu a skończywszy na uchwaleniu studium lub planu. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń a także standardów dokumentacji planistycznej.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak na wstępie.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

**z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Marcin Zaborniak